

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37495 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 15 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 oktober 2007, verzonden op 16 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie (hierna: de minister) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij door het feit dat hij eerst op de vijfde dag na het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel op de voorgeschreven wijze op de hoogte is gesteld van de redenen daarvoor, niet in zijn belangen is geschaad, omdat hij tegen die maatregel beroep heeft ingesteld en hij bovendien reeds voordien is bijgestaan door een advocaat. Daartoe betoogt hij dat, voor zover thans van belang, op deze wijze die informatie niet onverwijld als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) is gegeven.

2.1.1. Ingevolge artikel 5, tweede lid, van het EVRM moet een ieder die gearresteerd is onverwijld en in een taal die hij verstaat op de hoogte worden gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht.

Een vreemdeling die op grond van artikel 6, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) van zijn vrijheid is ontnomen valt eveneens onder het bereik van dit artikellid.

2.1.2. Bij besluit van 26 september 2007 is aan appellant een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 opgelegd. Op 28 september 2007 en 29 september 2007 is hij gehoord in verband met een door hem ingediende aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Appellant is na ieder van deze gehoren bijgestaan door een rechtsbijstandverlener, die er niet over heeft geklaagd dat appellant niet op de hoogte was gesteld van de informatie als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het EVRM.

Op 1 oktober 2007 zijn aan appellant de redenen voor de maatregel medegedeeld in een taal die hij verstaat. Op 2 oktober 2007 heeft hij tegen de maatregel beroep ingesteld bij de rechtbank.

2.1.3. Daargelaten of appellant niet onverwijld op de hoogte is gebracht van de redenen van zijn vrijheidsontneming als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het EVRM, zijn de belangen die dit artikellid beoogt te beschermen, onder de in 2.1.2 voormelde omstandigheden, in dit geval niet geschonden. De rechtbank is tot dezelfde conclusie gekomen. De grief faalt.

2.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

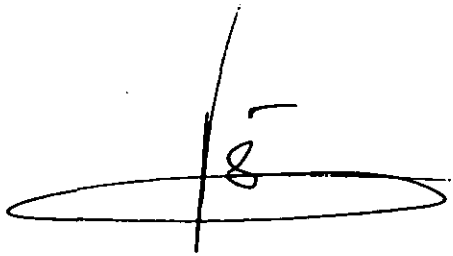
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 november 2007

53-513.

Verzonden: 30 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Afschrift**Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet**

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 445292

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Tom Elzinga, Wachtmeester der 1e klasse

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : India
Nationaliteit : Burger van India
Burgerlijke staat : ongehuwd
Tezamen met zijn geen kinderen jonger dan 16 jaar

Wegkatie:	ACS		AC Schiphol
Dossierr:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	26 SEP 2007		
Registratie in naam mdw:	57	datum:	unit: 257
INDIS			
invoer- naam mdw:		datum:	unit:
controle			

(X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)

() artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

- () in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
() in de taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
() d.m.v. de tolk in de taal van het tolkencentrum telefonisch, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 26-09-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking, Tom Elzinga, Wachtmeester der 1e klasse

(handtekening)

Noot 1 Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem.

Noot 2 Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving van de IND) zult u - indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is - (uiterlijk) op de 35e dag na aanvang van de vrijheidsontneming door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 37492 (beroep)

AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 15 oktober 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Indiase nationaliteit, verblijvende in
het aanmeldcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadvrouw: mr. F.M. Holwerda, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 27 september 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 1 oktober 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 2 oktober 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 2 oktober 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 26 september 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 2 oktober 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 37492 (beroep)
AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.7 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker wist als enige dat een jongen, genaamd met een meisje een relatie had. Verzoeker heeft namelijk gezien dat een brief in de tuin van het meisje gooide. Vervolgens is verzoeker op straat door vier jongens, waaronder bedreigd en geslagen. Daarna werd verzoeker telefonische bedreigd door de politie. Verzoeker werd daardoor bang en dook onder bij familieleden. Vervolgens werd verzoeker ontvoerd door de vier jongens en werd hij drie dagen vastgehouden op een boerderij en mishandeld. Daarna werd verzoeker weer ontvoerd en gedurende twee dagen vastgehouden en mishandeld. De derde keer werd verzoeker opgepakt op straat en geslagen. Verzoeker werd geholpen door een man die later een reisagent bleek te zijn. De jongens zijn ook tweemaal met politieagenten bij het ouderlijk huis van verzoeker geweest. Vervolgens adviseerden de ouders van verzoeker hem het land te verlaten. Zijn ouders hebben een gedeelte van hun huis verkocht waardoor verzoeker zijn reis kon bekostigen.

zaaknummer: AWB 07/37493 (voorlopige voorziening)

AWB 07/37492 (beroep)

AWB 07/37495 (vrijheidsontneming)

3

- 2.8 Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen, omdat hij het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig acht en verzoeker daardoor niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 Vw. Verweerder's conclusie dat het relaas ongeloofwaardig is, is gebaseerd op het standpunt dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute en het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.
- 2.9 Verzoeker heeft hiertegen – verkort weergegeven – het volgende aangevoerd. Verzoeker is niet toerekenbaar ongedocumenteerd. Verzoeker heeft voldoende gedetailleerd en concreet over zijn reis verklaard. De kopieën van zijn voedselkaart en bankafschrift tonen zijn identiteit en nationaliteit voldoende aan. Er gaat positieve overtuigingskracht van het relaas uit. Verzoeker heeft geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd waardoor verweerder zijn relaas ten onrechte ongeloofwaardig acht. Verzoeker dient in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van de a-, b- en c-grond van artikel 29 Vw.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.10 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.11 Niet in geschil is dat verzoeker bij zijn aanvraag geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. In geschil is of verzoeker toerekenbaar ongedocumenteerd is.
- 2.12 In C4/3.6.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), voorheen C1/5.8.3 Vc, is onder meer bepaald dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen, identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas, documenten ontbreken en dat is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw.
- 2.13 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat verzoeker toerekenbaar ongedocumenteerd is omdat hij zijn paspoort in Nederland aan de reisagent heeft afgegeven. Verzoeker heeft hiertegen aangevoerd dat hij niet toerekenbaar ongedocumenteerd is omdat hij zijn paspoort aan de reisagent moest afgeven omdat deze daarmee zijn verblijf in Nederland zou regelen. Nu gesteld noch gebleken is dat verzoeker zijn paspoort onder dwang aan de reisagent heeft afgegeven, heeft verweerder de omstandigheid dat verzoeker zijn paspoort aan de reisagent heeft afgegeven, gezien het beleid, zoals neergelegd in C4/3.6.3 Vc, in redelijkheid bij de beoordeling kunnen betrekken.
- 2.14 Verzoeker heeft voorts aangevoerd dat hij met de overgelegde kopieën van de voedselkaart en het bankafschrift, zijn identiteit en nationaliteit afdoende heeft aangetoond. In het beleid van verweerder, zoals opgenomen in C4/3.6.2 Vc, staat dat het bij documenten die de identiteit dan wel de nationaliteit aantonen in ieder geval

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 37492 (beroep)
AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

4

moet gaan om officiële door de overheid afgegeven documenten met daarin tenminste een pasfoto. De door verzoeker overgelegde kopieën voldoen hier niet aan.

- 2.15 Uit het voorgaande volgt dat verweerder reeds op grond van de omstandigheid dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn nationaliteit het bepaalde in artikel 31, aanhef en tweede lid onder f, Vw bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker heeft kunnen betrekken. De vraag of eveneens aan verzoeker is toe te rekenen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit en reisroute dan wel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring omtrent zijn reisroute heeft afgelegd, behoeft hierdoor geen beantwoording meer.
- 2.16 Verweerder heeft in C14/3 Vc beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen: *Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijnde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.17 Verweerder heeft bij de beoordeling van de geloofwaardigheid kunnen betrekken dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen op het niveau van de relevante bijzonderheden heeft afgelegd. Hiertoe wordt het volgende overwogen.
- 2.18 Verzoeker heeft in het eerste gehoor (EG) verklaard dat hij in zijn land van herkomst niet op een andere plek heeft gewoond en dat hij tot zijn vertrek op het door hem opgegeven adres heeft gewoond (pagina 2 EG). In het nader gehoor (NG) heeft verzoeker echter verklaard dat hij naar aanleiding van de telefonische bedreigingen is ondergedoken bij andere families en dat hij verhuisde van de ene plaats naar de andere plaats (pagina 4 NG). De verklaring die verzoeker hiervoor geeft, te weten dat hij niet pertinent bij familieleden bleef maar om de week thuis kwam, heeft verweerder in redelijkheid niet toereikend hoeven achten. De verklaring dat verzoeker tijdens het eerste gehoor dacht dat hij zijn officiële adres moest opgeven, heeft verweerder evenmin hoeven volgen. Immers, verzoeker is uitdrukkelijk gevraagd of hij ook wel eens tijdelijk ergens anders heeft verbleven of gewoond (pagina 2 EG).
- 2.19 Verzoeker heeft in het eerste gehoor verklaard dat hij twee maal is vastgehouden en geslagen door jongens tegen zijn wil. De eerste keer was op 12 januari 2007, in Verzoeker is daar drie dagen vastgehouden. De tweede keer was in maart 2007, in het eigen dorp van verzoeker, te weten (pagina 6 EG). In het nader gehoor heeft verzoeker daarentegen aangegeven dat hij de eerste keer alleen is opgepakt in en daarna drie dagen in een boerderij in zijn woonplaats, is vastgehouden (pagina 11 NG). De tweede keer dat verzoeker werd vastgehouden was de politie er ook bij en is verzoeker op dezelfde boerderij als de eerste keer

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 37492 (beroep)
AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

5

vastgehouden (pagina 12 NG). Voorts geeft verzoeker in het nader gehoor aan dat hij de datum van de eerste ontvoering niet wist of dat het ongeveer 12 januari 2007 was (pagina 10 NG). Echter, in het nader gehoor staat dat zijn problemen pas zijn begonnen op twaalf of dertien februari 2007 door een mishandeling door de jongens op straat.

- 2.20 Verzoeker heeft voorts in het begin van het nader gehoor verklaard dat hij telefonisch werd bedreigd door verschillende politieagenten, zoals hoofdagenten, inspecteurs, hun plaatsvervangers en het hoofd van het politiebureau (pagina 4 NG). Later in het nader gehoor heeft verzoeker verklaard dat hij in totaal drie keer telefonisch is bedreigd. De eerste keer door een politiemann en de tweede en derde keer door de jongens (pagina 14 NG). De verklaring die eiser hiervoor geeft, namelijk dat de jongens aan verzoeker doorgaven dat de hoofdagenten, inspecteurs en de hoofd van het politiebureau verzoeker bedreigden, kan niet worden gevolgd. Immers, verzoeker heeft eerst duidelijk aangegeven dat deze politiemensen, verzoeker persoonlijk telefonisch bedreigden.
- 2.21 Reeds op grond van het voorgaande en met toepassing van de in C14/3.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en daardoor ongeloofwaardig is.
- 2.22 De overige door verweerder onaannemelijk en tegenstrijdig geachte verklaringen behoeven hierdoor geen bespreking meer.
- 2.23 Gezien de omstandigheid dat verweerder het relaas ongeloofwaardig heeft mogen achten, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoeker op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.24 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.25 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.26 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.27 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond.
- 2.28 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.29 Ter zitting heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat het besluit van 26 september 2007, waarin hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 37492 (beroep)
AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

6

vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd, niet op de voorgeschreven wijze aan hem is uitgereikt, doordat deze niet in een voor hem begrijpelijke taal is verstrekt. Gelet hierop dient de maatregel volgens verzoeker te worden opgeheven.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.30 Nog daargelaten dat verzoeker eerst ter zitting naar voren heeft gebracht dat het besluit niet op de voorgeschreven wijze is uitgereikt, kan deze grond niet tot opheffing van de maatregel leiden. Hiertoe is het volgende van belang. Verzoeker is vijf dagen na de oplegging van de maatregel alsnog op de voorgeschreven wijze van de voortzetting van de maatregel op de hoogte gesteld én heeft daartegen ook beroep aangetekend, waardoor verzoeker niet in zijn belangen is geschaad. Verzoeker is bovendien in ieder geval na het eerste gehoor op 28 september 2007 bijgestaan door een advocaat, waardoor hij niet verstoken is geweest van rechtshulpverlening. Voor zover verzoeker van mening is dat het late informeren over de reden van zijn vrijheidsontneming in strijd is met artikel 5, tweede lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), overweegt de rechtbank als volgt. Dit artikellid heeft tot doel een effectieve uitoefening mogelijk maken van het in het vierde lid van artikel 5 EVRM bedoelde recht tegen vrijheidsbeneming rechtsmiddelen aan te wenden. Gelet op het voorgaande is verzoeker niet in dit recht geschaad.
- 2.31 De rechtbank ziet voorts geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.32 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.33 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.34 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

zaaknummer: AWB 07 / 37493 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 37492 (beroep)
AWB 07 / 37495 (vrijheidsontneming)

7

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;

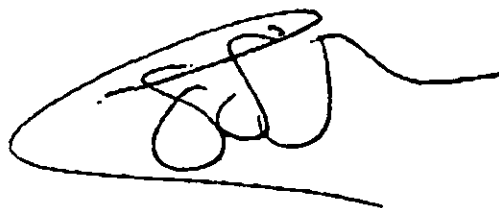
3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D de Jong, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 15 oktober 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

Afschrift verzonden op : 16 OKT. 2007

Coll.

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

HEMONY ADVOCATEN

mr. F.M. Holwerda
mr. A.H.A. Kessels
mr. H.M. Meijerink
mr. H. Stoppelenburg
mr. W.P.C. de Vries
mr. T.P.A. Weterings

ADVOCATEN
& PROCUREURS

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 22 oktober 2007

Betreft: Hoger beroep vreemdelingenzaken
IND nr: 0709.27.0243
Ons kenmerk:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 OKT 2007	
ZAAKNR. 200707429	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Geeft te kennen:

geboren op van Indiase nationaliteit,
die momenteel verblijft op het adres Uitzetcentrum Schiphol, Ten Pol 64 te
Oude Meer, en die in deze zaak woonplaats heeft gekozen bij Hemony
Advocaten aan de Hemonylaan 27 te Amsterdam, van welk kantoor mw. mr.
F.M. Holwerda bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger
beroep en als zodanig zal optreden, met het recht van vervanging.

Verzocht wordt om de eventueel verschuldigde griffierecht ten laste van de
rekening-courant te brengen.

1. Achtergrond:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-
Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, van 15 oktober 2007, verzonden op
16 oktober 2007. Awb 07 / 37495 (productie 1), voor zover de rechtbank in
voornoemde uitspraak het beroep gericht tegen het opleggen van de
vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 6 Vw ongegrond heeft verklaard.

-1-

2. Grieven:

2.1 Inleiding

Appellant stelt dat het besluit om aan de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6 Vw op te leggen rechtens onjuist is en de rechtbank het beroep gericht tegen dit besluit gegrond had dienen te verklaren.

Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

2.2 Grief:

Eiser heeft gesteld dat de beschikking d.d. 26 september 2007 waarbij de maatregel van artikel 6 Vw aan hem is opgelegd niet is uitgereikt danwel in ieder geval niet op de voorgeschreven wijze is uitgereikt. Eiser heeft deze stelling onderbouwd door te verwijzen naar de beschikking van 26 september jl. (productie 2). De beschikking betreft een standaardformulier waarin een opsomming wordt gegeven van de wijze waarop de strekking en inhoud van de aanwijzing ex artikel 6 Vw bekend is gemaakt. De ambtenaar belast met grensbewaking dient aan te kruisen op dit formulier op welke wijze de strekking en inhoud van de beschikking is meegedeeld. In de onderhavige beschikking is niets aangekruist. Eiser heeft er op gewezen dat de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 6 Vw zo ingrijpend is dat het opleggen van de maatregel met rechtswaarborgen moet zijn omkleed. Ingevolge artikel 5 eerste lid onder f EVRM dient een rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon, teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, te geschieden overeenkomstig een wettelijk voorgeschreven procedure. De detentie dient volgens vaste jurisprudentie van het Europese Hof te berusten op een wettelijke grondslag en ook overigens in overeenstemming zijn met het nationale recht. Ingevolge artikel 5 lid 2 EVRM dient in casu de vreemdeling wiens vrijheid is ontnomen onverwijld in een taal die hij verstaat op de hoogte te worden gebracht van de redenen van zijn vrijheidsontneming. Voorts is in A6 / 2.5 Vreemdelingencirculaire bepaald dat de inhoud van de beschikking en de mogelijkheid tot indienen van beroep bij de rechtbank in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moet worden meegedeeld. Nu dit niet is gebeurd, stelt eiser dat de vrijheidsontnemende maatregel onrechtmatig is en met onmiddellijke ingang moet worden opgeheven.

Vaststaat dat de stelling van eiser dat de beschikking d.d. 26 september 2007 waarbij de maatregel van artikel 6 Vw aan hem is opgelegd niet is uitgereikt danwel in ieder geval niet op de voorgeschreven wijze is uitgereikt is, door de

staatssecretaris niet is bestreden. Echter, de staatssecretaris heeft gesteld dat eiser daarmee niet in zijn belangen zou zijn geschaad.

De rechtbank heeft met de staatssecretaris ten onrechte geoordeeld dat eiser niet in zijn belangen is geschaad nu hij vijf dagen na de oplegging van de maatregel alsnog op de voorgeschreven wijze van de voortzetting van de maatregel op de hoogte is gesteld en daartegen beroep heeft aangetekend.

Eiser stelt allereerst dat in het licht van artikel 5 EVRM en A 6 / 2.5 Vreemdelingencirculaire het feit dat eiser op de hoogte wordt gesteld van de inhoud en strekking van de maatregel en de mogelijkheid een rechtsmiddel in te stellen dermate essentieel is dat om deze reden geen plaats is voor een belangenafweging. Dit standpunt vindt steun in de eerdere uitspraak van de rechtbank Haarlem, 25 juli 2006, Awb 06 / 31974 (productie 3).

Ten tweede stelt eiser dat artikel 5 lid 2 EVRM voorschrijft dat de redenen voor het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel *onverwijld* in een begrijpelijke taal moeten worden meegedeeld. De rechtbank heeft het voorgaande miskend door te stellen dat appellant niet in zijn belangen zou zijn geschaad nu hij na vijf dagen alsnog op de voorgeschreven wijze op de hoogte gesteld van de vrijheidsontnemende maatregel. Immers, het mededelen van de redenen voor vrijheidsontneming pas vijf dagen na het opleggen kan niet meer worden aangemerkt als onverwijld.

Anders dan de rechtbank overweegt is appellant dan ook wel degelijk geschaad in zijn recht, neergelegd in artikel 5 lid 4 EVRM, om tegen de vrijheidsbeneming rechtsmiddelen aan te wenden.

De overweging van de rechtbank dat appellant na het eerste gehoor op 28 september 2007 is bijgestaan door een advocaat waardoor hij niet is verstoken van rechtshulpverlening, doet aan het voorgaande niet af. Immers, artikel 5 EVRM legt de vrijheidsontnemende instantie de verplichting op om de betrokkene onverwijld op de hoogte te stellen van de redenen van de vrijheidsontneming en deze verplichting kan niet door de rechtshulp worden vervuld. Dit standpunt vindt steun in de jurisprudentie: rechtbank Amsterdam, 28 februari 2002, LJN AE1987. De rechtshulp is bovendien verleend in het kader van de asielprocedure en zag op de bespreking van het rapport eerste gehoor en de voorbereiding op het nader gehoor. De rechtshulp is derhalve niet verleend in kader van het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel.

-1-

De rechtbank heeft om voormoemde redenen ten onrechte geoordeeld dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de vreemdelingenwet 2000 danwel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. De rechtbank heeft het beroep ten onrechte ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding ten onrechte afgewezen.

Redenen waarom:

Appellant uw Afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het incident beroepsschrift alsnog gegrond te verklaren, te bevelen dat de vrijheidsontnemende maatregel met onmiddellijke ingang wordt opgeheven onder toekenning van een schadevergoeding.

Amsterdam, 22 oktober 2007

gemachtigde

F.M. Holwerda